

EBA/GL/2017/15

23/02/2018

Retningslinjer

for indbyrdes forbundne kunder i
henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 39, i
forordning (EU) nr. 575/2013

1. Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutioner.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 23/04/2018 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse.
4. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2017/15". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
5. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Emne, anvendelsesområde og definitioner

Emne og anvendelsesområde

6. I disse retningslinjer præciseres den metode, som institutterne i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 bør anvende ved anvendelsen af kravet om at gruppere to eller flere kunder i en "gruppe af indbyrdes forbundne kunder", fordi de udgør en enkelt risiko i henhold til denne forordnings artikel 4, stk. 1, nr. 39.

Adressater

7. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, der er defineret i artikel 4, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1093/2010, og til de finansielle institutioner, der er defineret i artikel 4, stk.1, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Definitioner

8. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU, den samme betydning i disse retningslinjer.

3. Gennemførelse

Anvendelsesdato

9. Disse retningslinjer anvendes fra den 1. januar 2019.

Ophævelse

10. CEBS' "Guidelines on the implementation of the revised large exposures regime" (retningslinjer for gennemførelse af den reviderede ordning for store eksponeringer) af 11. december 2009 ophæves pr. 1. januar 2019.

4. Grupper af indbyrdes forbundne kunder baseret på kontrol

11. Ved anvendelsen af artikel 4, stk. 1, nr. 39, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 skal institutterne antage, at to eller flere kunder udgør en enkelt risiko, hvis de er knyttet sammen gennem kontrol.

12. I særlige tilfælde, hvor institutterne kan påvise, at der ikke er tale om en enkeltrisiko, selv om der findes en kontrolforbindelse mellem kunderne, bør institutterne på detaljeret og udførlig vis dokumentere de relevante omstændigheder til begrundelse for dette. I specifikke tilfælde kan det f.eks. være muligt at påvise, at der ikke er en enkeltrisiko, hvor en enhed med særligt formål (SPE – Special Purpose Entity), der er kontrolleret af en anden kunde (f.eks. et institut, der som originator forestår gennemførelsen af lånetransaktionen), er helt omhegnet og konkursbeskyttet. Således må der ikke være nogen mulig afsmitningskanal og således ingen enkeltrisiko mellem enheden med særligt formål og den kontrollerende enhed. Dermed kan det være muligt at påvise, at der ikke er en enkeltrisiko (se scenarie C 1 i bilaget).

13. Institutterne bør anvende begrebet kontrol som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 37, i forordning (EU) nr. 575/2013 som følger:

- a) I forhold til kunder, der udarbejder deres konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/34/EU², bør institutterne basere sig på den kontrolforbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed i henhold til artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU. Med henblik herpå bør institutterne gruppere kunderne i overensstemmelse med dette på grundlag af deres kunders konsoliderede regnskaber. I denne forbindelse gælder henvisninger til direktiv 2013/34/EU som henvisninger til de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2013/34/EU i den medlemsstat, hvor institutternes kunder skal udarbejde deres konsoliderede regnskaber.
- b) I forhold til kunder, der udarbejder deres konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, som er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002, bør institutterne basere sig på den kontrolforbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed i henhold til disse regnskabsstandarder. Med henblik herpå bør institutterne gruppere kunderne i overensstemmelse med dette på grundlag af deres kunders konsoliderede regnskaber.
- c) I forhold til kunder, der ikke er omfattet af ovenstående litra a) eller b) i det her anførte punkt (f.eks. fysiske personer, centralregeringer og kunder, der udarbejder konsoliderede

² Artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU har erstattet indholdet af artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, der henvises til i artikel 4, stk. 1, nr. 37, i forordning (EU) nr. 575/2013. I overensstemmelse med artikel 52 i direktiv 2013/34/EU gælder henvisninger til det ophævede direktiv som henvisninger til direktiv 2013/34/EU og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag VII hertil.

regnskaber i overensstemmelse med regnskabsreglerne i et tredjeland), bør institutterne betragte en forbindelse mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed som en kontrolforbindelse, hvis den svarer til den forbindelse, der består mellem en modervirksomhed og en dattervirksomhed som omhandlet ovenfor i litra a) og b) i det her anførte punkt.

I forbindelse med denne vurdering bør institutterne betragte følgende kriterier som indikatorer for en kontrolforbindelse:

- i. besiddelse af flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder i en anden enhed
- ii. ret til eller mulighed for at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne i en anden enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan
- iii. ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden enhed i medfør af en aftale eller vedtægtsbestemmelser.

Andre mulige indikatorer for kontrol, som institutterne bør tage i betragtning ved vurderingen, omfatter følgende:

- iv. beføjelse til fastlægge en enheds strategi eller styre enhedens aktiviteter
- v. beføjelse til at træffe beslutning om afgørende transaktioner, såsom overførsel af resultatet
- vi. ret til eller mulighed for at samordne ledelsen af en enhed med ledelsen af andre enheder, som forfølger samme mål (f.eks. hvis de samme fysiske personer er involveret i ledelsen eller bestyrelsen i to eller flere enheder)
- vii. besiddelse af mindst 50 % kapitalandelene i en anden enhed.

14. Den afgørende faktor for vurderingen af, om der findes en kontrolforbindelse, er regnskabskriterierne eller indikatorerne for kontrol som omhandlet ovenfor i punkt 13, litra a), b) og c). Derfor bør institutterne gruppere to eller flere kunder på grundlag af en kontrolforbindelse som beskrevet i dette afsnit. Det gælder også, selvom disse kunder ikke indgår i de samme konsoliderede regnskaber, da de er omfattet af undtagelser i henhold til de relevante regnskabsregler, f.eks. i henhold til artikel 23 i direktiv 2013/34/EU.

15. Institutterne bør gruppere to eller flere kunder i en gruppe af indbyrdes forbundne kunder på grundlag af en kontrolforbindelse mellem disse kunder, uanset om eksponeringerne mod disse kunder er undtaget fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer i henhold til artikel 400, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller i overensstemmelse med undtagelserne i henhold til nationale gennemførelsesbestemmelser til forordningens artikel 493, stk. 3.

5. Alternativ metode for eksponeringer mod centralregeringer

16. I overensstemmelse med definitionen af "gruppe af indbyrdes forbundne kunder" i artikel 4, stk. 1, nr. 39, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 kan institutterne vurdere eksistensen af en gruppe af indbyrdes forbundne kunder særskilt for hver af de personer, som centralregeringen udøver direkte kontrol over, eller som står i direkte indbyrdes forbindelse med centralregeringen ("alternativ metode")³.

17. Den samme bestemmelse giver mulighed for delvis anvendelse af den alternative metode ved særskilt vurdering for hver af de fysiske eller juridiske personer, som centralregeringen udøver direkte kontrol over, eller som står i direkte indbyrdes forbindelse med centralregeringen (se scenarie CG 1 i bilaget).

18. Følgende præciseres ligeledes i bestemmelsen:

- a) Centralregeringen er inkluderet i de enkelte grupper af indbyrdes forbundne kunder, der er identificeret separat for hver af de fysiske eller juridiske personer, som centralregeringen udøver direkte kontrol over, eller som står i direkte indbyrdes forbindelse med centralregeringen (se scenarie CG 2 i bilaget).
- b) Hver gruppe af indbyrdes forbundne kunder som omhandlet ovenfor i litra a) omfatter også personer, der kontrolleres af eller er indbyrdes forbundet med den person, som centralregeringen udøver direkte kontrol over, eller som står i direkte indbyrdes forbindelse med centralregeringen (se scenarie CG 3 i bilaget).

19. Hvis de enheder, der kontrolleres direkte af eller står i direkte indbyrdes forbindelse med centralregeringen, er økonomisk afhængige af hinanden, bør de danne særskilte grupper af indbyrdes forbundne kunder (uden centralregeringen) ud over de grupper af indbyrdes forbundne kunder, der dannes på grundlag af den alternative metode (se scenarie CG 4 i bilaget).

20. I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 39, sidste afsnit, i forordning (EU) nr. 575/2013 finder dette afsnit i retningslinjerne også anvendelse på regionale eller lokale myndigheder, som er omfattet af artikel 115, stk. 2, i denne forordning, og på fysiske eller juridiske personer, der kontrolleres direkte af, eller som står i indbyrdes forbindelse med disse regionale eller lokale myndigheder.

³ I overensstemmelse med artikel 400, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 er aktivposter, der udgør fordringer på centralregeringer, og som usikret ville blive tillagt en risikovægt på 0 % efter reglerne herom ved brug af standardmetoden, undtaget fra anvendelsen af samme forordnings artikel 395, stk. 1 (grænser for store eksponeringer).

6. Identificering af indbyrdes forbindelser baseret på økonomisk afhængighed

21. Ved vurderingen af de indbyrdes forbindelser mellem deres kunder baseret på økonomisk afhængighed i henhold til artikel 4, stk. 1, nr. 39, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013 bør institutterne tage højde for de specifikke omstændigheder i den enkelte sag, navnlig for, hvorvidt en kundes finansielle vanskeligheder eller konkurs vil give en anden kunde finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder (se scenarie E 1, E 2, E 3 og E 4 i bilaget).

22. Hvis et institut kan påvise, at en kundes finansielle vanskeligheder eller konkurs ikke vil give en anden kunde finansierings- eller tilbagebetalingsvanskeligheder, er det ikke nødvendigt at betragte disse kunder som en enkelt risiko. Det er desuden ikke nødvendigt at betragte det som en enkeltrisiko, hvis en kunde kun er økonomisk afhængig af en anden kunde i begrænset omfang og således nemt kan finde en erstatning for den anden kunde.

23. Institutterne bør navnlig tage højde for følgende situationer ved vurderingen af økonomisk afhængighed:

- a) Når en kunde har garanteret en anden kundes eksponering fuldt ud eller delvis, og eksponeringen er så væsentlig for garantistilleren, at der er sandsynlighed for, at garantistilleren vil få økonomiske problemer i tilfælde af, at der fremsættes krav⁴ under garantien.
- b) Når en kunde er ansvarlig i medfør af sin retlige status som medlem af en enhed, f.eks. en komplementar i et kommanditselskab, og eksponeringen er så væsentlig for kunden, at der er sandsynlighed for, at kunden vil få økonomiske problemer, hvis der fremsættes et krav over for enheden.
- c) Når en væsentlig del af en kundes bruttoindtægter eller bruttoudgifter (på årsbasis) hidrører fra transaktioner med en anden kunde (f.eks. ejeren af en beboelses- og erhvervsejendom, hvor lejer betaler en betydelig del af huslejen), som ikke nemt kan erstattes.
- d) Når en væsentlig del af en kundes produktion/output sælges til en af instituttets øvrige kunder, og det ikke er let at sælge produktionen/outputtet til andre kunder.

⁴ Der henvises her til garantier, som ikke opfylder de anerkendelseskrav, der er fastsat i tredje del, afsnit II, kapitel 4 (kreditrisikoreduktion) i forordning (EU) nr. 575/2013, og hvor substitutionsmetoden (omhandlet i forordningens artikel 403) således ikke kan anvendes i tilsynsmæssig henseende.

- e) Når den forventede finansieringskilde til tilbagebetaling af lånene til to eller flere kunder er den samme, og ingen af kunderne har en anden uafhængig indkomstkilde, der kan anvendes til gældsservicering og fuld tilbagebetaling af lånene.
- f) Andre situationer, hvor kunder på et lovbestemt eller kontraktligt grundlag hæfter solidarisk for forpligtelser over for instituttet (f.eks. en låntager og dennes medlåntager eller en låntager og dennes ægtefælle/partner).
- g) Når en væsentlig del af en kundes tilgodehavender eller forpligtelser er knyttet til en anden kunde.
- h) Når kunder har fælles ejere, aktionærer eller ledelse. F.eks. horisontale grupper, hvor en virksomhed er forbundet med en eller flere andre virksomheder, fordi de alle har den samme aktionærstruktur uden en enkelt kontrollerende aktionær, eller fordi de er underlagt fælles ledelse. Denne ledelse kan være baseret på en aftale indgået mellem virksomhederne eller vedtægtsbestemmelser for disse virksomheder eller det forhold, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganerne i virksomheden og i en eller flere andre virksomheder for flertallets vedkommende består af de samme personer.

24. Institutterne bør også tage højde for den ikkeudtømmende liste over situationer punkt 23 ved vurderingen af forbindelser mellem enheder i den grå banksektor⁵. Institutter bør være tilstrækkeligt opmærksomme på det forhold, at forbindelser mellem enheder, som omfattes af definitionen af "den grå banksektor", højst sandsynligt består af forskellige andre former for forbindelser snarere end egentligt ejerskab. Det kan f.eks. være forhold, der skaber de-facto kontrol, eller forbindelser karakteriseret ved kontraktlige forpligtelser, implicit finansiel støtte eller potentiel omdømmerisiko (f.eks. som sponsor eller endog gennem markedsføring af firmanavn).

25. Er et instituts kunde økonomisk afhængig af mere end en kunde, og er disse kunder ikke afhængige af hinanden, bør instituttet inkludere sidstnævnte kunder i separate grupper af indbyrdes forbundne kunder (sammen med den afhængige kunde).

26. Institutterne bør danne en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, hvis to eller flere af deres kunder er økonomisk afhængige af en enhed, også selv om denne enhed ikke er kunde i instituttet.

27. Institutterne bør gruppere to eller flere kunder i en gruppe af indbyrdes forbundne kunder baseret på den økonomiske afhængighed mellem disse kunder, uanset om eksponeringerne mod disse kunder er undtaget fra anvendelsen af grænsen for store eksponeringer i artikel 400, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, eller i overensstemmelse med undtagelser i henhold til nationale gennemførelsesbestemmelser til forordningens artikel 493, stk. 3.

⁵ Som defineret i EBA's retningslinjer for begrænsninger for eksponeringer med enheder i den grå banksektor, som udfører bankvirksomhed uden for de regulerede rammer, i overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/large-exposures/guidelines-on-limits-on-exposures-to-shadow-banking>

Økonomisk afhængighed af en hovedfinansieringskilde

28. Institutterne bør tage højde for situationer, hvor der er sandsynlighed for, at en kundes finansieringsproblemer vil sprede sig til en anden kunde på grund af ensidig eller gensidig afhængighed af den samme finansieringskilde. Dette omfatter ikke situationer, hvor kunderne opnår finansiering på det samme marked (f.eks. markedet for kortfristede gældsbeviser (commercial papers), eller hvor kundernes afhængighed af deres eksisterende finansieringskilde skyldes en forringelse af kundernes kreditværdighed, således at de har vanskeligt ved at erstatte denne finansieringskilde.

29. Institutterne bør tage højde for situationer, hvor den fælles finansieringskilde stilles til rådighed af instituttet selv, dets koncern eller finansielle gruppering eller dets forbundne parter (se scenarie E 5 og E 6 i bilaget)⁶. Det forhold, at kunderne er kunder i samme institut, medfører ikke i sig selv, at kunderne skal grupperes, hvis det institut, der stiller finansieringen til rådighed, let kan erstattes.

30. Institutterne bør ligeledes vurdere risikoen for afsmitning eller andre helt særegne eller usædvanlige risici i følgende situationer:

- a) anvendelse af en enkelt finansieringsenhed (f.eks. samme bank eller investeringsselskab, som ikke let kan erstattes)
- b) anvendelse af tilsvarende strukturer
- c) afhængighed af bevillinger fra en enkelt kilde (f.eks. garantier, kreditstøtte i strukturerede transaktioner eller genkaldelige likviditetsfaciliteter) under hensyntagen til kildens solvens, navnlig når der ikke er løbetidsmatch mellem de underliggende aktivers løbetid og hyppigheden af refinansieringsbehovene.

⁶ Følgende fastslås i betragtning 54 i forordning (EU) nr. 575/2013: "Når det afgøres, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed forpligtelser, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som instituttet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed."

7. Forholdet mellem indbyrdes forbindelser baseret på kontrol og indbyrdes forbindelser baseret på økonomisk afhængighed

31. Institutterne bør først identificere de kunder, der er indbyrdes forbundet gennem kontrol i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 39, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013 (i det følgende benævnt "kontrolgruppe"), og de kunder, der er indbyrdes forbundet gennem økonomisk afhængighed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, nr. 39, litra b), i samme forordning. Herefter bør institutterne vurdere, om de identificerede grupper af indbyrdes forbundne kunder (delvis) skal forbindes indbyrdes (f.eks. om grupper af kunder, der er indbyrdes forbundet på grund af økonomisk afhængighed, skal grupperes sammen i en kontrolgruppe).
32. Institutterne bør vurdere den enkelte situation særskilt, dvs. identificere en mulig afsmitningskæde ("dominoeffekt") ud fra omstændighederne i den enkelte situation (se scenarie C/E 1 og C/E 2 i bilaget).
33. Hvis kunder, som indgår i forskellige kontrolgrupper, er indbyrdes forbundet på grund af økonomisk afhængighed, skal alle enheder, der indgår i en afsmitningskæde, grupperes i en gruppe af indbyrdes forbundne kunder. Det bør altid antages, at der sker en afsmitning i efterfølgende led, når en kunde er økonomisk afhængig og selv står i spidsen for en kontrolgruppe (se scenarie C/E 3 i bilaget). Afsmitning i foregående led for en kunde, der udøver kontrol med en økonomisk afhængig enhed, bør kun antages, når denne kontrollerende kunde også er økonomisk afhængig af den enhed, som udgør den økonomiske forbindelse mellem de to kontrollerende grupper (se scenarie C/E 4 i bilaget).

8. Kontrol- og ledelsesprocedurer til identificering af indbyrdes forbundne kunder

34. Institutterne bør have et grundigt kendskab til deres kunder og deres kunders forbindelser. Institutterne bør ligeledes sikre, at deres personale forstår og anvender disse retningslinjer.
35. Identificering af mulige forbindelser mellem kunder bør være en integreret del af et instituts långivnings- og overvågningsprocedurer. Ledelsesorganet og den øverste ledelse bør sikre, at hensigtsmæssige procedurer til identificering af forbindelser mellem kunder er dokumenteret og gennemført.
36. Institutterne bør identificere alle kontrolforbindelser mellem deres kunder og dokumentere disse behørigt. Institutterne bør også undersøge og behørigt dokumentere enhver mulig økonomisk afhængighed mellem deres kunder. Institutterne bør tage rimelige skridt og anvende let tilgængelige oplysninger til at identificere disse forbindelser. Hvis et institut f.eks. bliver klar over, at et andet institut betragter kunder som indbyrdes forbundne (f.eks. hvis der findes et offentligt register), bør det tage højde for disse oplysninger.
37. Omfanget af institutternes undersøgelser af deres kunders indbyrdes økonomiske afhængighed bør stå i rimeligt forhold til eksponeringernes størrelse. Institutterne bør derfor styrke deres undersøgelser gennem omfattende søgning efter enhver form for "blød information" samt information, der kommer ud om institutternes kunder, i alle tilfælde hvor summen af alle eksponeringerne mod en enkelt kunde overstiger 5 % af kernekapitalen⁷.
38. Til brug for vurderingen af grupperingskrav baseret på en kombination af indbyrdes forbindelser gennem kontrol og økonomisk afhængighed bør institutterne indsamle oplysninger om alle enheder i en afsmitningskæde. Institutterne har ikke altid mulighed for at identificere alle kunder, der udgør en enkelt risiko, hvis de indbyrdes forbindelser hidrører fra enheder, som ikke har forretningsforbindelser med instituttet, og som instituttet derfor ikke kender (se scenarie Mm 1 i bilaget). Hvis et institut bliver opmærksom på indbyrdes forbindelser gennem enheder uden for instituttets kundekreds, bør det imidlertid bruge disse oplysninger ved vurderingen af forbindelser.
39. Kontrol- og ledelsesprocedurerne til identificering af indbyrdes forbundne kunder bør gennemgås regelmæssigt med henblik på at sikre, at de er hensigtsmæssige. Institutterne bør ligeledes overvåge ændringer af indbyrdes forbindelser, som minimum i forbindelse med deres regelmæssige gennemgang af lån, og når der er planer om en væsentlig forøgelse af et lån.

⁷ Tærsklerne henviser til instituttets kernekapital med henblik på anvendelse af disse retningslinjer på et individuelt niveau. Tærsklerne henviser til kernekapitalen på koncernniveau med henblik på anvendelse af disse retningslinjer på et delkonsolideret eller konsolideret niveau.

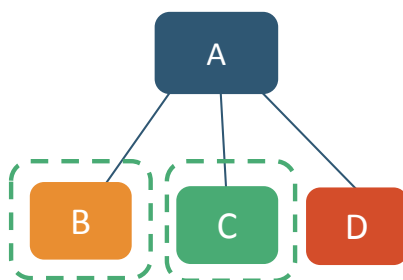
Bilag: Eksempler

Scenarierne i dette bilag illustrerer anvendelsen af disse retningslinjer på grupper af indbyrdes forbundne kunder, der er omfattet af definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 39, i forordning (EU) nr. 575/2013, set fra det indberettende instituts perspektiv.

Grupper af indbyrdes forbundne kunder baseret på kontrol

Scenarie C 1: Særligt tilfælde (der er ikke en enkeltrisiko, selv om der findes en kontrolforbindelse)

Det indberettende institut har eksponeringer mod alle nedenstående enheder (A, B, C og D). Enhed A udøver kontrol med enhed B, C og D. Datterselskaberne B, C og D er enheder med særligt formål – special purpose entities/special purpose vehicles (SPE'er/SPV'er).

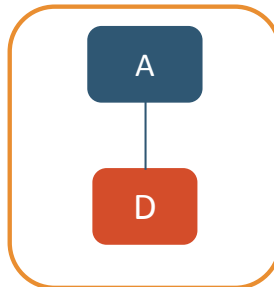

I forbindelse med vurderingen af, om der ikke er en enkelt risiko, selv om der findes en kontrolforbindelse, bør det indberettende institut som minimum vurdere alle følgende elementer i relation til de enkelte SPE'er/SPV'er (enhed B, C og D i dette scenarie):

- i) Fraværet af økonomisk afhængighed eller andre faktorer, som kunne tyde på, at der var en væsentlig positiv korrelation mellem moderselskab A's kreditværdighed og SPE'ens/SPV'ens (B, C eller D) kreditværdighed. Blandt andre faktorer, der skal betragtes som mulige tegn på en væsentlig positiv korrelation, er potentiel afhængighed af finansieringskilder fra moderselskabet. Andre faktorer er nogle af de kriterier, som er til hinder for dekonsolideringen af SPE'en/SPV'en, eller ophør af indregningen af securitiserede aktiver i henhold til de gældende regnskabsregler.
- ii) SPE'ens/SPV'ens særlige egenskaber, navnlig konkursbeskyttelsen (jf. artikel 300, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013): dvs. at effektive foranstaltninger sikrer, at SPE'ens/SPV'ens aktiver ikke er til rådighed for moderselskab A's kreditorer i tilfælde af moderselskabets konkurs. Ligeledes at gældsinstrumenter udstedt af SPE'en/SPV'en på normal vis refererer til aktiver, som er tredjemands forpligtelser.

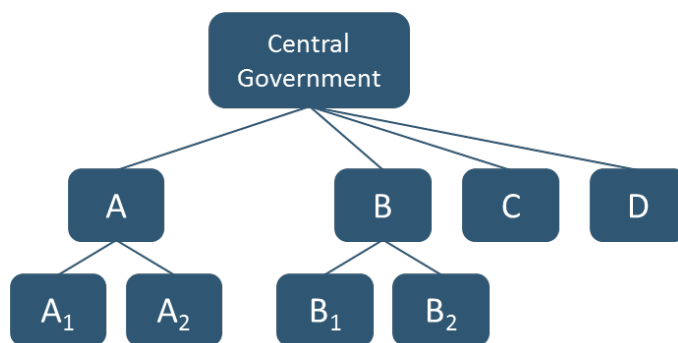
- iii) Den strukturelle forbedring af securitiseringen og afkoblingen af SPE'ens/SPV'ens forpligtelser fra moderselskab A's forpligtelser såsom de gældende bestemmelser i transaktionsdokumentationen, der sikrer betjening og operationel kontinuitet.
- iv) Overholdelse af bestemmelserne i artikel 248 i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende uafhængig basis (arm's length conditions).

Efter vurderingen af alle disse elementer kunne det indberettende institut konkludere, at datterselskab B og C f.eks. ikke udgør en enkelt risiko sammen med moderselskab A. Det indberettende institut skal således overveje en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der kun består af kunde A og D. Institutet bør dokumentere disse vurderinger og deres resultater grundigt.

Alternativ metode for eksponeringer mod centralregeringer

Følgende generelle scenarie anvendes til at illustrere de mulige scenarier: centralregeringen udøver direkte kontrol med fire juridiske personer (A, B, C og D). Enhed A og B udøver selv direkte kontrol med to datterselskaber hver (A₁/A₂, B₁/B₂). Det indberettende institut har eksponeringer mod centralregeringen og alle de viste enheder.

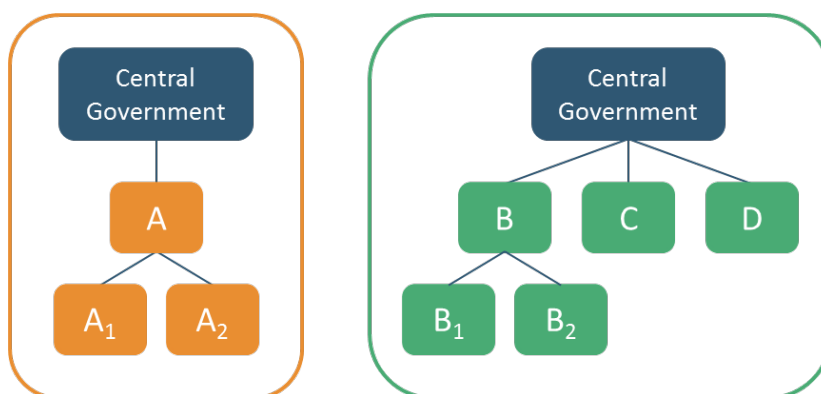

Central Government

Centralregering

Scenarie CG 1: Alternativ metode – delvis anvendelse

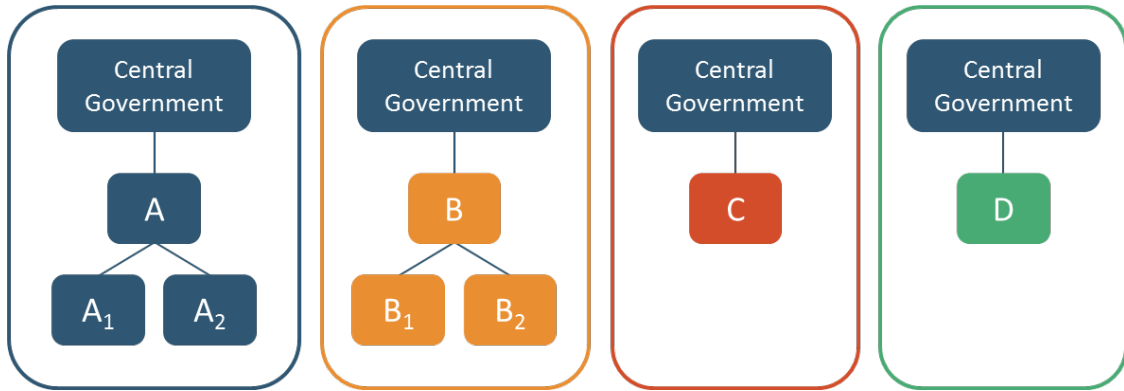
Det indberettende institut kan kun udskille en gruppe ("centralregering/A/alle enheder, som A kontrollerer, eller som er afhængige af A"). De øvrige grupper ("centralregering/B, C og D/alle enheder, som B kontrollerer, eller som er afhængige af B") behandles med den generelle tilgang:

Central Government

Centralregering

Scenarie CG 2: Alternativ metode - anvendes på alle direkte afhængige enheder

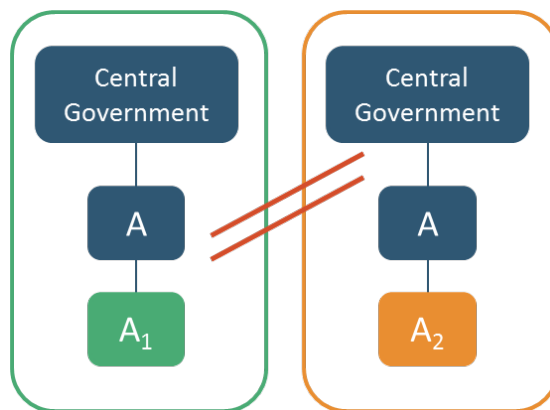

Central Government

Centralregering

Scenarie CG 3: Alternativ metode - anvendes på "første/andet niveau", ikke under

I scenarie CG1 og CG2 udgør enhed A, B, C og D "andet niveau", dvs. niveauet direkte under centralregeringen ("første niveau"). Her er det muligt at foretage en udskillelse fra den generelle gruppe af indbyrdes forbundne kunder. Enhed A₁, A₂, B₁ og B₂ er imidlertid kun indirekte forbundet med centralregeringen. Det er ikke muligt at foretage en udskillelse på deres niveau (både A₁ og A₂ skal f.eks. inkluderes i gruppen "centralregering/A"):

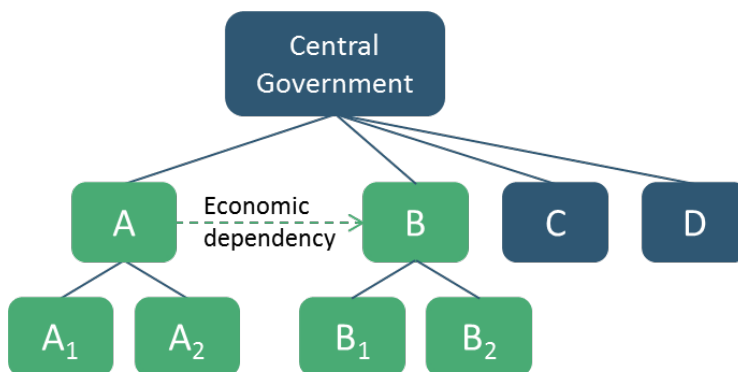

Central Government

Centralregering

Scenarie CG 4: "Horisontale forbindelser" på "andet niveau"

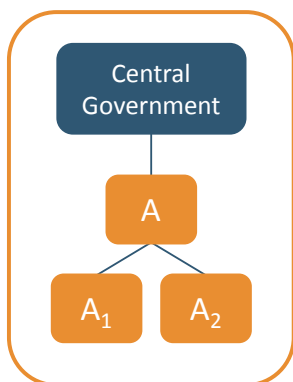
I en variation af ovenstående generelle scenarie er enhed A og B økonomisk afhængige (B's betalingsproblemer vil have en afsmittende virkning på B):

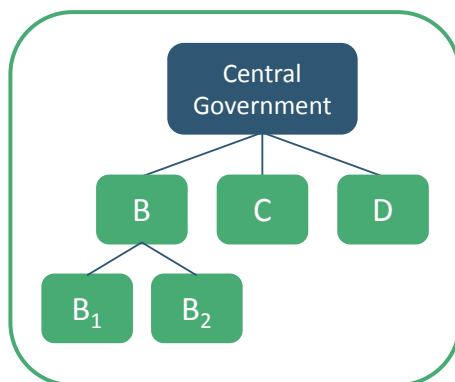
Central Government
Economic dependency

Centralregering
Økonomisk afhængighed

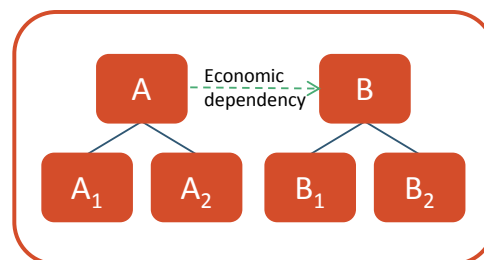
Hvis det antages, at det indberettende institut kun anvender den alternative metode delvist som beskrevet i scenarie CG 1 ovenfor, skal følgende grupper af indbyrdes forbundne kunder overvejes:

Central Government
Economic dependency

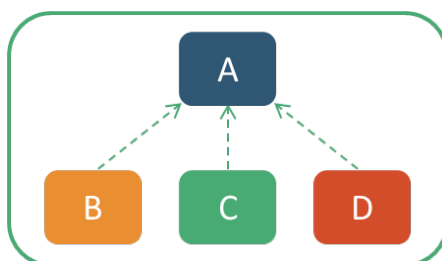
Centralregering
Økonomisk afhængighed

Identificering af indbyrdes forbindelser baseret på økonomisk afhængighed

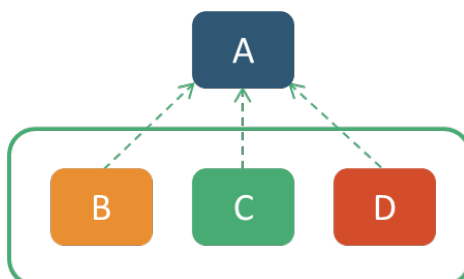
Scenarie E1: Hovedscenarie

Det indberettende institut har eksponeringer mod alle nedenstående enheder (A, B, C og D). B, C og D er økonomisk afhængige af A. Instituttets underliggende risikofaktor er således i alle tilfælde A. Instituttet skal danne en samlet gruppe af indbyrdes forbundne kunder og ikke tre særskilte grupper. Det er irrelevant, om der ikke er nogen afhængighed mellem B, C og D.

Scenarie E 2: Variation i hovedscenarie (ingen direkte eksponering mod risikokilde)

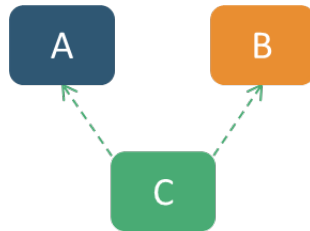
Der er et grupperingskrav, selv om det indberettende institut ikke er direkte eksponeret mod A, men er klar over den enkelte kundes (B, C eller D) økonomiske afhængighed af A. Hvis A's eventuelle betalingsproblemer har en afsmittende virkning på B, C og D, vil de alle få betalingsproblemer, hvis A kommer i økonomiske vanskeligheder. De skal derfor behandles som en enkelt risiko.

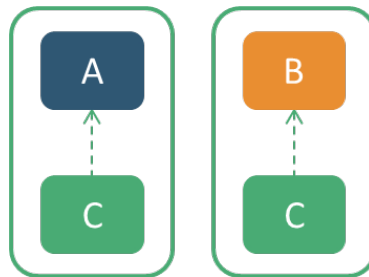
Som i scenarie E 1 har det ingen betydning, at der ikke er nogen afhængighed mellem B, C og D. Grupperingskravet skyldes A, selv om enheden ikke selv er kunde og således ikke indgår i gruppen af indbyrdes forbundne kunder.

Scenarie E 3: Overlappende grupper af indbyrdes forbundne kunder

Hvis en enhed er økonomisk afhængig af to (eller flere) andre enheder (bemærk, at en af de andre enheders (A eller B) betalingsproblemer kan være tilstrækkelig alvorlige til at bringe C i vanskeligheder),

skal den inkluderes i begge (alle disse) enheders grupper af indbyrdes forbundne kunder:

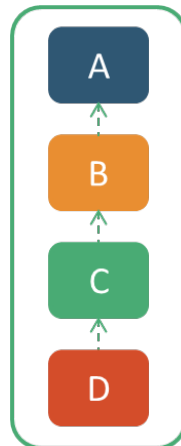
Argumentet om, at eksponeringen mod C vil blive talt med to gange, er ikke gyldigt, da eksponeringen mod C betragtes som en enkelt risiko i to særskilte grupper.

Grænsen for store eksponeringer finder særskilt anvendelse (dvs. grænsen anvendes en gang på eksponeringer mod gruppe A/C og en gang på eksponeringer mod gruppe B/C).

Da der ikke er nogen afhængighed mellem A og B, skal der ikke dannes en samlet gruppe (A + B + C).

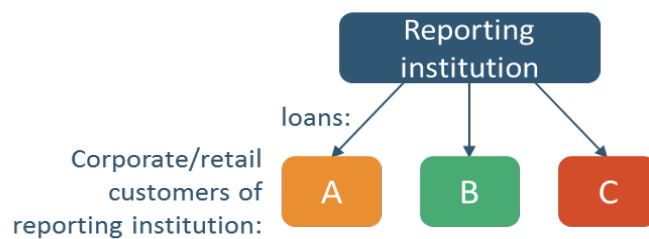
Scenarie E 4: Afhængighedskæde

I forbindelse med en "afhængighedskæde" skal alle enheder, som er økonomisk afhængige (også selv om afhængigheden kun er ensidig), behandles som en enkelt risiko. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at danne tre særskilte grupper (A + B, B + C, C + D).

Scenarie E 5: Det indberettende institut som finansieringskilde (intet grupperingskrav)

I det følgende scenarie er det indberettende institut den eneste finansieringskilde for tre kunder. Der er ikke en "ekstern finansieringskilde", som forbinder de tre kunder, og der er en finansieringskilde, som normalt kan erstattes.

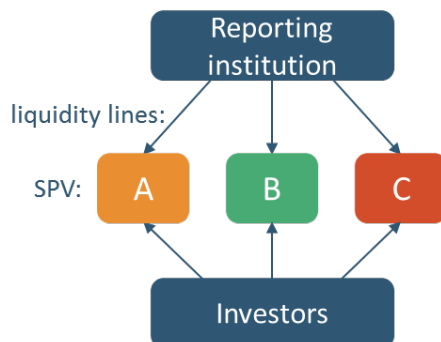

Reporting institution
Loans
Corporate / retail customers of reporting institution

Indberettende institut
Lån
Det indberettende instituts erhvervs- og detailkunder

Scenarie E 6: Det indberettende institut som finansieringskilde (grupperingskrav)

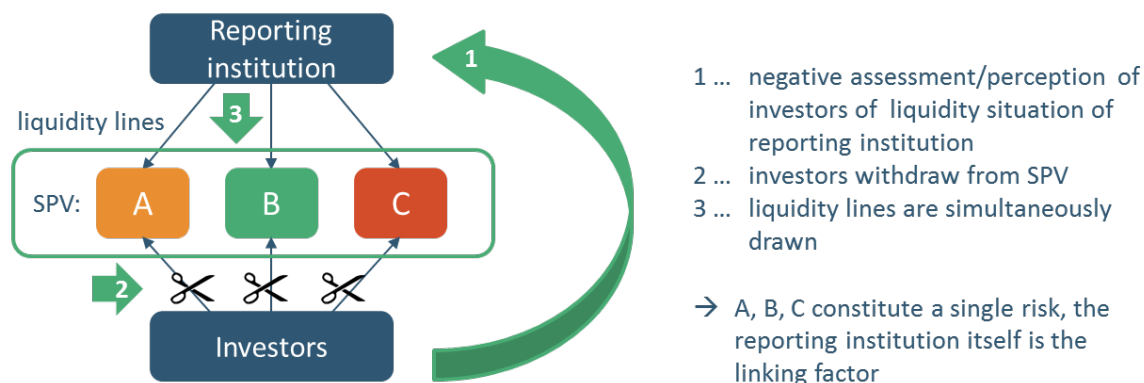
I det følgende scenarie er det indberettende institut finansieringskilde for tre SPV'er eller investeringsselskaber (samme strukturer):

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors

Indberettende institut
Likviditetslinjer
SPV
Investorer

I dette tilfælde kan det indberettende institut selv udgøre risikokilden (den underliggende risikofaktor) som anerkendt i betragtning 54 i forordning (EU) nr. 575/2013:⁸

Reporting institution
Liquidity lines
SPV
Investors
Negative assessment / perception of investors of liquidity situation of reporting institution
Investors withdraw from SPV

Indberettende institut
Likviditetsfaciliteter
SPV
Investorer
Investorerne negative vurdering/opfattelse af det indberettende instituts likviditetssituation
Investorer trækker sig fra SPV

⁸ Betragtning 54 i forordning (EU) nr. 575/2013 har følgende ordlyd: "Når det afgøres, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed forpligtelser, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som instituttet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed."

A, B, C constitute a single risk, the reporting institution itself is the linking factor

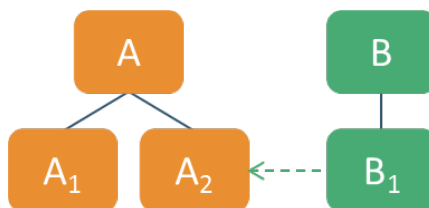
A, B, C udgør en enkeltrisiko, og det indberettende institut er den faktor, som skaber den indbyrdes forbindelse.

I ovenstående scenarie gør det ingen forskel, om likviditetsfaciliteterne er direkte knyttet til SPV'en eller til underliggende aktiver i SPV'en. Det, der har betydning, er, at der er sandsynlighed for, at der vil blive trukket på likviditetsfaciliteterne samtidigt. Diversificering og aktivernes kvalitet er heller ikke relevante faktorer i dette scenarie ligesom afhængigheden af investorer i den samme sektor (f.eks. investorer på ABCP-markedet). At der er tale om en enkeltrisiko hænger sammen med brugen af samme strukturer og afhængigheden af bevillinger fra en kilde (dvs. det indberettende institut organiserer og finansierer SPV'en som originator og sponsor).

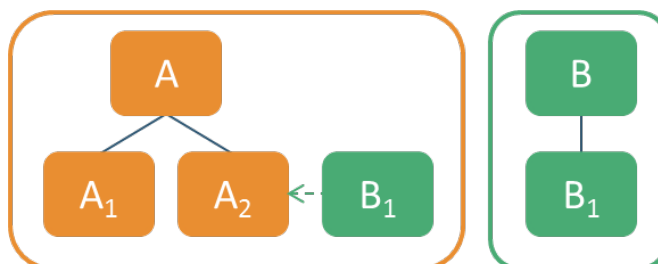
Forholdet mellem indbyrdes forbindelser baseret på kontrol og indbyrdes forbindelser baseret på økonomisk afhængighed

Scenarie C/E 1: Kombineret forekomst af kontrol og økonomisk afhængighed (ensidig afhængighed)

I følgende scenarie har det indberettende institut eksponeringer mod alle enhederne i nedenstående diagram. A kontrollerer A₁, og A₂, B kontrollerer B₁. B₁ er desuden afhængig af A₂ (ensidig afhængighed):

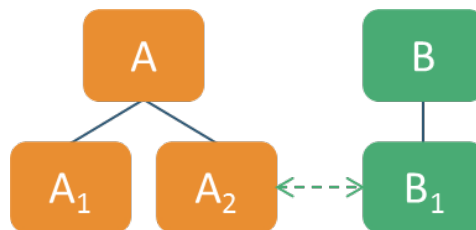
Grupperingskrav: I dette scenarie bør det indberettende institut nå frem til den konklusion, at B₁ under alle omstændigheder skal inkluderes i A's gruppe af indbyrdes forbundne kunder (gruppen består således af A, A₁, A₂ og B₁) samt i B's gruppe (gruppen består således af B og B₁):

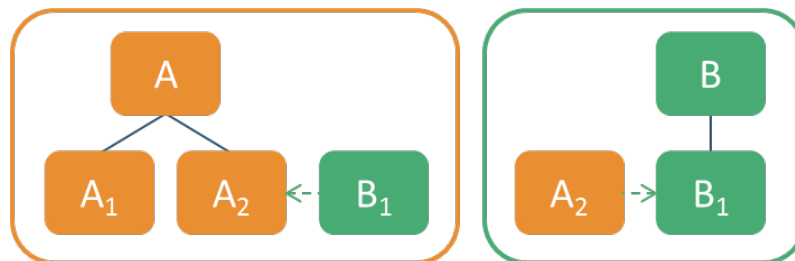
Hvis A får økonomiske problemer, vil A_2 og i sidste ende B_1 også få økonomiske problemer på grund af deres afhængighed retligt (A_2) og økonomisk (B_1). Det ville ikke være tilstrækkeligt at danne tre forskellige grupper ($A + A_1 + A_2$, $A_2 + B_1$, $B + B_1$) for at tage højde for risikoen forbundet med A. Begrundelsen er, at B_1 , selv om B_1 er afhængig af A_2 og således af A, derved ville blive udskilt fra den enkeltrisiko, som gruppe A udgør.

Scenarie C/E 2: Kombineret forekomst af kontrol og økonomisk afhængighed (gensidig afhængighed)

I dette scenarie går A_2 's og B_1 's afhængighed ikke kun en vej, da den er gensidig:

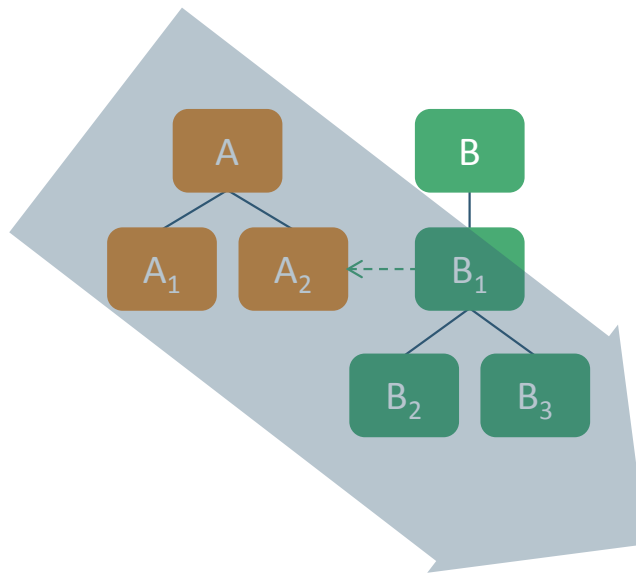

Grupperingskrav: A_2 skal også inkluderes i gruppe B, og B_1 skal også inkluderes i gruppe A:

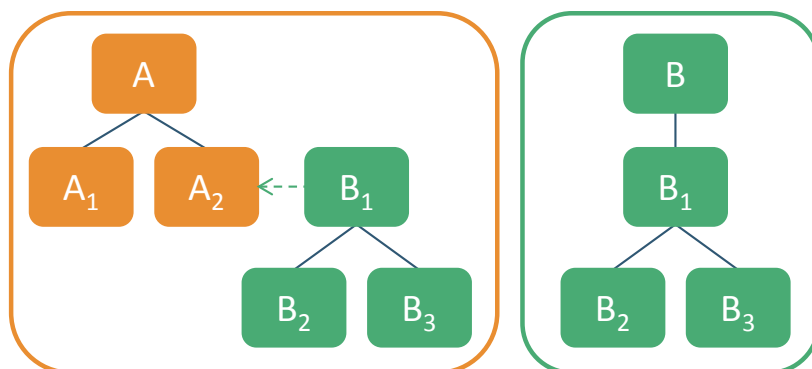

Scenarie C/E 3: Afsmitning i efterfølgende led

I en variation af ovenstående scenarie C/E 1 kontrollerer B₁ også to enheder (B₂ og B₃). I dette tilfælde vil A's finansielle vanskeligheder påvirke A₂ og B₁ og herefter B₁'s to datterselskaber ("afsmitning i efterfølgende led").

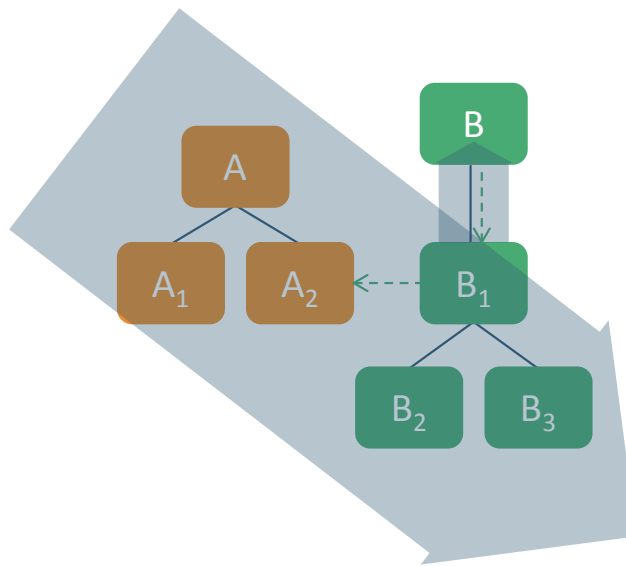

Grupperingskrav:

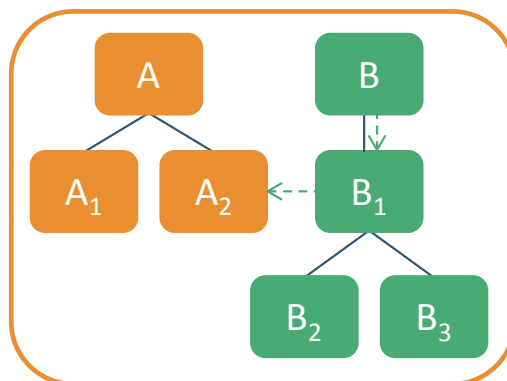

Scenarie C/E 4: Afsmitning i foregående led

Kontrolforbindelsen mellem B og B₁ indebærer ikke automatisk, at B inkluderes i A's gruppe af indbyrdes forbundne kunder, da det ikke er sandsynligt, at A's økonomiske problemer vil skabe økonomiske problemer for B. Den kontrollerende enhed B skal imidlertid inkluderes i A's gruppe, hvis B₁ udgør en så vigtig del af gruppe B, at B er økonomisk afhængig af B₁. I dette tilfælde vil A's økonomiske problemer ikke kun have en indvirkning i efterfølgende led, men også i foregående led på B og give B betalingsproblemer (alle enheder udgør således nu en enkelt risiko).

Grupperingskrav:

Kontrol- og ledelsesprocedurer til identificering af indbyrdes forbundne kunder

Scenarie Mm 1: Begrænsninger for identificering af en afsmitningskæde

I dette scenarie, der er en udbygning af C/E 4, har det indberettende institut kun eksponeringer mod enhed A og enhed B₃. I et sådant tilfælde anerkendes det, at det indberettende institut muligvis ikke kan få kendskab til afsmitningskæden, og gruppen af indbyrdes forbundne kunder muligvis ikke bliver dannet korrekt.

